

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1506/2025
20.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Маје Ружић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2-К.бр. 2/2025 од 01.07.2025. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1 250/25 од 16.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Маје Ружић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2-К.бр. 2/2025 од 01.07.2025. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1 250/25 од 16.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 2-К.бр. 2/2025 од 01.07.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., у улици ... број ..., без примене електронског надзора. Окривљени је упозорен да не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти наведене просторије, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу 2Кж1 250/25 од 16.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Лозници 2-К.бр. 2/2025 од 01.07.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда (с тим што бранилац означава да исти подноси само против другостепене пресуде, али из захтева произлази да се побија

и првостепена пресуда) захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Маја Ружић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и „утврди да је побијаном пресудом повређен закон на штету окривљеног“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у истом наводи да нижестепени судови окривљеног оглашавају кривим, а да при томе од доказа изводе само доказ саслушањем сведока оштећене ББ уз одбијање свих доказних предлога одбране, а посебно предложеног сведока ВВ, која је неспорно била очевидац догађаја и има непосредна сазнања. У вези са изнетим, бранилац износи сопствену оцену исказа сведока оштећене ББ указујући да је у односу на тог сведока било места примени овлашћења јавног тужиоца из члана 285. став 2. ЗКП.

На описани начин, по ставу Врховног суда, бранилац окривљеног полемише са чињеничним утврђењима суда везаним за постојање елемената кривичног дела, износећи истовремено сопствену оцену изведених доказа, сопствено виђење одлучних чињеница које их тих доказа произлазе, супротно оцени, чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљеног нумерише и образлаже повреду закона из члана 15. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 440. ЗКП и члана 15. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране

- 3 -

окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Маје Ружић, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић